

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 13. července 2020 předsedou senátu **JUDr. Lubošem Sovákem** a přísedícími Bedřiškou Maurerovou a Mgr. Jiřím Melicharem,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████ v ██████████, t. č. bytem a s adresou pro doručování ██████████, ██████████, ██████████ ██████████,

je vinen, že

- 1) v přesně nezjištěný den v období od ██████████ 2016 do ██████████ 2017 zavřel nezl. ██████████, nar. ██████████ ██████████, syna své přítelkyně ██████████, kterého měl v té době svěřeného k dozoru, bez jeho souhlasu v neosvětleném sklepě domu na adrese ██████████ č. p. ██████████ v ██████████, okr. ██████████, ze kterého mu po dobu několika minut znemožnil odejít,

tedy

jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobody,

- 2) v přesně nezjištěný den v období od ██████████ 2016 do ██████████ 2017 v předsíni domu na adrese ██████████ č. p. ██████████ v ██████████, okr. ██████████, nezl. ██████████, nar. ██████████,

██████████, syna své přítelkyně ██████████, jehož věk znal a kterého měl v té době svěřeného k doзору, strčil na zem a s vědomím, že mu tím může ublížit na zdraví, jej opakovaně, nejméně desetkrát, s největší pravděpodobností obutou nohou, kopl do oblasti přední horní poloviny těla a jeho nohou, čímž mu na zasažených místech způsobil hematomy, přičemž jen v důsledku na vůli obžalovaného nezávislého sledu okolností nedošlo u poškozeného ke vniku závažnějších poranění, zejména např. zlomeniny některého ze žeber, která by měla za následek jeho omezení na obvyklém způsobu života po dobu alespoň jednoho týdne, např. bolestivostí hrudníku při pohybu a dýchání,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu jinému ublížit na zdraví a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let, ale k dokonání trestného činu nedošlo,

3) v přesně nezjištěný den na přelomu let 2017 a 2018 v domě na adrese ██████████ č. p. ██████████ v ██████████, okr. ██████████, poškozenému nezl. ██████████, nar. ██████████, jehož věk znal, zneužívaje jeho situačního strachu mu klást účinný odpor, aby od něho nebyl pro případ kladení aktivního odporu zbit či uzavřen do sklepa, jakož i toho, že pro svůj nízký věk smyslu jeho jednání dostatečně nerozuměl a nebyl si vědom jeho protiprávnosti, stáhl pyžamové kalhoty a pro svoje sexuální uspokojení mu třel nahé přirození, poté jej přiměl k otočení se na břicho a opakovaně mu do konečníku zavedl prst své ruky, a to přes pláč poškozeného, zapříčiněný pocit'ovanou velkou bolestí,

tedy

jiného dílem pohrůžkou násilí a dílem zneužitím jeho bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

pod bodem 1) rozsudku

přechin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 2) rozsudku

pokus přechinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku,

pod bodem 3) rozsudku

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se za to:

Podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti (6) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému **nezl. [REDAKCE]**, narozenému [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupenému zmocněncem Mgr. Martinem Cyprisem, advokátem se sídlem Lannova třída 16/13, České Budějovice, nemajetkovou újmu ve výši [REDAKCE] **Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený **nezl. [REDAKCE]**, narozený [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupený zmocněncem Mgr. Martinem Cyprisem, advokátem se sídlem Lannova třída 16/13, České Budějovice, odkazuje se zbytkem nároku na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Obžalovaný [REDAKCE] žil v družském poměru s [REDAKCE], se kterou mají společného syna **nezl. [REDAKCE]** (nar. [REDAKCE]). Jako otčím se dlouhodobě podílel na výchově syna [REDAKCE] poškozeného **nezl. [REDAKCE]**, nar. [REDAKCE]. Příležitostně s ním v letech 2016 a 2017 pobýval v místě svého rodiště v [REDAKCE], v domě na adrese [REDAKCE], kde žila [REDAKCE] a rodina [REDAKCE]. Následně se tam z finančních důvodů s [REDAKCE] a dětmi opakovaně přestěhovali, ale vzájemné příbuzenské soužití nebylo ideální, stupňovaly se neshody, hlavně kvůli penězům souvisejícím s provozem domu a obava, že by se mohli kvůli dluhům obžalovaného dostavit exekutoři. V měsíci [REDAKCE] 2018, když [REDAKCE] před poškozeným zmínila svůj záměr se z [REDAKCE] odstěhovat, se od něho zcela nečekaně dozvěděla, že mu obžalovaný, když si ho se sebou do [REDAKCE] ještě sám bral, ubližoval. Konkrétně způsobem, jak je popsáno v rámci skutků pod body 1) až 3) rozsudku, jak je patrné ze svědeckých výpovědí **nezl. [REDAKCE]** a jeho matky [REDAKCE], která popsala zejména v přípravném řízení, co vše se postupně od syna dozvěděla.
2. **Obžalovaný [REDAKCE]** (č. l. 57-60, 61-64) všechny skutky, pro které je trestně stíhán, popřel. Potvrdil, že poškozeného **nezl. [REDAKCE]**, syna své bývalé družky [REDAKCE], si se sebou i sám brával do [REDAKCE], do bydliště [REDAKCE] a rodiny [REDAKCE], ale nikdy mu zde neubližoval a ani ho sexuálně nezneužil. Od [REDAKCE] do [REDAKCE] 2017 tam dokonce všichni tři bydleli, pak také až v roce 2018. Sami dva tam s poškozeným jinak jezdili cca 5x ročně v letech 2013 až 2017. Během těchto v podstatě víkendových pobytů spávali s poškozeným spolu v posteli. Podle něho spolu měli s [REDAKCE] pěkný vztah. Na jeho výchově se podílel od jeho tří měsíců. Nikdy ho fyzicky netrestal. Pouze jednou mu dal facku, když byl drzý na svou mámu. V sexu preferuje lehké BDSM. Jeho vztah s matkou poškozeného podle něho nebyl sice ideální, docházelo mezi nimi k hádkám, [REDAKCE] mu pořád něco vyčítala. Vyloučil, že by ji napadal, a to ani slovně a ani fyzicky. Sex měli 1-2x

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

do měsíce, jemu to stačilo. Mají spolu syna [REDACTED], který se narodil [REDACTED]. Má ale pochybnosti, zda je skutečně jeho otcem. V roce 2018 se rozešli, protože [REDACTED] se chtěla vrátit z [REDACTED] do [REDACTED]. Nepravidelně je pak navštěvoval. Potvrdil, že sklep v [REDACTED] nešel uzamknout. Žádné vysvětlení, proč by ho měl poškozený křivě obvinít, nemá. Snad jedině, že si přál, aby jeho máma nebyla s ním a začala žít s jeho biologickým otcem. Někdy v roce 2015 nebo 2016 se 2x stalo, že se poškozený v noci vzbudil, když s [REDACTED] souložili. Nikdy se ale pak na nic, co by s tím souviselo, neptal. Potvrdil, že má exekuce. **U hlavního líčení** byl obžalovaný vyslýchán celkem dvakrát. Při prvním výslechu v měsíci prosinci 2019 (č. l. 395-400) setrval na svých výpovědích z přípravného řízení. Uvedl, že co prohlásil o svém synovi, to by rád odvolal (tedy že druhý syn paní [REDACTED] není jeho). Rekl to proto, aby se vyšetřovatelů zbavil, protože způsob vyšetřování, výslechu, jak vedli, tam chybělo už jen mučení. Soužití s paní [REDACTED] bylo a nebylo dobré. Má ji osobně furt rád. Neví, proč [REDACTED] uvedl to, co uvedl, nic takového se nestalo. Jestli se něco stalo, ne z jeho strany, tak by u soudu měl být jiný člověk, kterého chce jako svědka. Co se tam všechno dělo, si myslí, že je něco ze strany [REDACTED]. S [REDACTED] on sám nikdy problém neměl. Na ubytovně, co byli posledně, to byl jediný konflikt, že mu dal facku, protože už byl tak drzý na mámu, že to nevydržel. On takový je. Ve škole je úplně jiný, než je pak doma. Dostal facku. Byl z toho problém, ale nějak to přežili. Co se pak dělo dál, to se dozvěděl z obvinění. Ke skutku číslo jedna obžalovaný uvedl, že k ničemu takovému nedošlo, možná ze srandy někdy ano. Sklep se ani nedá zamykat, dveře tam se pořádně nedovírají, zůstává to otevřený. Rovněž nedošlo ani ke druhému skutku. Jemu samotnému se to nelíbí a sám ví, jaké to bylo, protože takhle občas trpěl od svého táty, nepotřebuje to šířit dál. Nedošlo ani k jednání pod skutkem číslo tři. Jestli se tohle stalo, tak právě si myslí, že to pocházelo od osoby [REDACTED]. Výpovědi nezletilého a svědků četl zběžně. Myslí si, že se nezletilý chtěl dostat z prostředí, co byli na té ubytovně. Bohužel se dostali do prostředí, které pro něho nebylo dobré, on je citlivější v určitých směrech, tak si to spojil dohromady, aby se odtamtud dostal. K dotazu, že v přípravném řízení obžalovaný sdělil, že [REDACTED] nevidá a nevidá ani děti a teď připustil, že ano uvedl, že zhruba jednou za týden vidá většinou jen [REDACTED], protože [REDACTED] je ve škole. S [REDACTED] se vidí někde ve městě nebo byl u něj, kde teď bydlí. Bere si odpolední práci, dopoledne má občas volno, tak se k nim jede podívat. [REDACTED] prakticky nevidí, je ve škole. Výživné platí. Pokud jde o policii, brali ho jako předem odsouzeného. Dále sdělil, že [REDACTED] je svůj. Nedá se, má své názory, řídí si život podle sebe. Výchovně mu něco vytknul, pokud se dle něho nechoval správně, zvýšil hlas, třeba na něj zakřičel. Fyzicky ho možná potrestal krom případu, co uváděl, ještě jednou, když byl drzý na mámu. Bylo to na ubytovně, kdy se neudržel a jednu mu vlepil, ale jinak ne. Ve sklepe v domě v [REDACTED] se s [REDACTED] byl možná někdy podívat, jaký je tam bordel. Pak tam nechodil, nic tam neměli. K osobě [REDACTED] uvedl, že i jeho žena, [REDACTED], prohlásila, že si myslí, že je skrytý [REDACTED], že to v sobě skrývá. Myslí si, že co je v obžalobě vytýkáno jemu, že pochází ze strany [REDACTED]. Obžalovanému bylo předestřeno, že u skutku tři měl mít nezletilý například pyžamové kalhoty. K tomu uvedl, že když šli spát, šel [REDACTED] třeba k nim, člověk neví, co se dělo. U [REDACTED] byl na počítači a hráli tam hry. Myslí si, že i u [REDACTED] spal v místnosti s nejstarším [REDACTED]. Informace o panu [REDACTED], na základě nichž se domnívá, že by u soudu měl stát [REDACTED], se dověděl postupně, co mu říkala [REDACTED], co se viděli v listopadu, co odešla. Ze je [REDACTED] nepřiznaný [REDACTED], uvádí podle toho, že neřešil hromadu věcí ohledně svého nejstaršího [REDACTED], o němž se vědělo, že má problémy ve škole, protože asi je dysgrafik, dyslektik a on prohlásil, že s ním nepůjde k žádnému doktorovi, že nemá doba [REDACTED]. K osobě [REDACTED] ještě obžalovaný uvedl, že ve škole pomáhá, má dobré známky, pomáhá učitelům a je aktivní a doma není schopný si ani uklidit, neustále je na mobilu nebo na počítači, nic jiného ho nezajímá. Výchovu spíše nechával na paní [REDACTED], aby si dělal úkoly, pak že si teprve může hrát nebo dělat jiné věci. To to se nedařilo. Vždycky vyhrál on, že si nejdřív dělal, co chce a pak se úkoly dělaly

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

pozdě. Neví, jestli měl v roce 2016 až 2018 [redacted] nějakou průpravu v oblasti sexu, jestli mu máma něco říkala. Je asi tenkrát viděl, ale o tomhle se spolu nikdy nebavili. Jestli se o tom bavil s mámou, to neví. K dotazu, zda se podle obžalovaného mohl pan [redacted] dopustit něčeho obdobného, co je ve skutku jedna, tzn., zavření do sklepa, obžalovaný uvedl, že ano, byl to jejich sklep, oni k tomu mají přístup. Jestli k tomu má klíče, neví. Možná že zámek vyměnili. O tomhle se mu [redacted] nikdy nesvěřil, to řekl mámě, ale jemu nikdy. Sice tam zámek byl, ale nepamatuje si, že by byl nějaký klíč, že by se to zamykalo. Spíš dveře ani nešly pořádně zavřít, nedoléhaly pořádně. Obžalovaný připustil, že před [redacted] mohl použít sprostá slova, když byl naštvaný. Nepamatuje si. Možná i v hádce vůči paní [redacted]. To, že se paní [redacted] se synem z [redacted] odstěhovala, bylo, že ubytovna byla špatná. Co se tam dělo a potom s čím nezletilý přišel, tak se odstěhovat asi musela. Odstěhovali se asi 14 dní nebo 3 týdny po tom, co dal nezletilému facku. S [redacted], se nyní nebaví. Občas ví, že je doma. [redacted] mu říkal, že se do [redacted] těší. Snad jednou tam nechtěl. Už neví, kdy to bylo, ale pak se to nějak vyřešilo, pak byl v pohodě. Měl tam volnost, mohl si tam dělat cokoli, on mu v tomhle směru nic nezakazoval. Mohl být s dětma venku. To se mu líbilo. Byl tam pes, kterého měl rád. Sám tam byl s [redacted] naposledy, když byla paní [redacted] v porodnici, protože její [redacted] ho odmítla hlídat. V tu dobu ho musel vzít s sebou. **Opětovně byl obžalovaný v hlavním líčení** vyslechnut dne 25. 05. 2020 (č. l. 447-450) s ohledem na skutečnosti, které vyšly najevo při jeho výslechu dne 10. 03. 2020 (č. l. 428), kdy soud nemohl zajistit jeho účast u hlavního líčení. Obžalovaný potvrdil skutečnost uvedenou při výslechu 10. 03. 2020 a to, že u paní [redacted] v době po podání obžaloby od [redacted] do [redacted] bydlel. Bylo to v pronajatém bytě na adrese [redacted] nebo [redacted] v [redacted] (2+kk). Dohodli se, že budou byt platit půlkou peněz. Scházeli se spolu už před tím. Potom ji asi čtyři měsíce neviděl, co je opustil. Pak se nějak zkontaktovali a od té doby byli furt v kontaktu. Zkontaktovali se nějak navzájem, už neví, bylo to před rokem. Možná jí napsal něco ohledně tehdejších telefonů nebo SIM. Měla u něho ještě věci, když s ním bydlela. Zůstaly tam věci. Tak si jich pár vzala. Pak byli nějak v kontaktu. Pak měla problémy s tamtím, se kterým chtěla bydlet, ohledně toho, že nemohla dostat příspěvky na bydlení kvůli němu. Tak se dohodli, aby měla příspěvek na bydlení, aby to měla z čeho platit, že tam bude bydlet on jen tak. V bytě byl i nezl. [redacted]. Ten bydlel v pokoji s matkou. On bydlel v druhém pokoji. Sociální zařízení používali společně. S nezletilým nebyly žádné problémy. S paní [redacted] se rozešli de facto kvůli financím. Neví, kde nyní bydlí. S paní [redacted] se tak dohodli. Stejně to nedopadlo. Od [redacted], jak obžalovaný uvedl, bydlí na ubytovně [redacted] v [redacted]. Od té doby za paní [redacted] do bytu nešel. Neví, co s nimi je. Výživné zatím neplatí, nemá na ní kontakt. V době od [redacted] do [redacted] s [redacted] sám v bytě nebo někde jinde nebyl. Paní [redacted] do práce, na brigádu nechodila. V té době možná s paní [redacted] o probíhajícím trestním řízení možná hovořili, už neví. Připustil, že probírali, co se tam mohlo stát, protože furt jim to přišlo takový divný, že by se někdy něco takového stalo, alespoň jemu. Neví, jak se paní [redacted] k trestnímu řízení aktuálně staví. Tenkrát si nebyla taky jistá pořádně. Podle toho, co mu paní [redacted] říkala, [redacted] jejich společné bydlení snášel dobře, nedělalo mu to problémy. Spolu se i bavili, částečně dělali spolu i některé věci (trávili společně Vánoce). O tom, co se projednává u soudu, se s [redacted] nebavil. [redacted] ho oslovoval [redacted]. Obžalovaný popřel, že by se jednání dopustil, a uvedl, že jestli má nezletilý něco takového, tak to má z her, má to z vyprávění matky, když byli na ubytovně. On chodil v noci do práce.

3. Obžalovaného usvědčuje výpověď poškozeného. **nezl.** [redacted], nar. [redacted], který dne 25. 02. 2019 vypověděl (průběh výslechu byla audiovizuálně zaznamenán - č. l. 70, přepis výpovědi č. l. 71-87), že obžalovaného, kterému říká „[redacted]“, zná už dlouho. Je to otec jeho mladšího bratra [redacted]. Už s nimi nebydlí, ale předtím s nimi bydlel několikrát. Jezdil s ním do [redacted], kde také nějakou dobu bydleli. Tam žila v baráku [redacted] obžalovaného, [redacted] s [redacted] a jejich děti [redacted], [redacted] a [redacted]. Poté způsobem

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

přiměřeným jeho věku a intelektu, kdy doposud počítá jen na prstech rukou do dvaceti, bez zjevných známek návodu od jiné osoby, prostřednictvím pokládaných dotazů popsal, že ■■■■■ mu ubližoval, když si ho se sebou vzal do ■■■■■. Jezdili tam na dva dny. Bylo na něm patrné, že mu není příjemné o tom mluvit. Váhavě, v tenzi, s tiky, popsal, že v době, kdy ještě neměl mladšího brácha, tak ho obžalovaný v ■■■■■ zavíral do sklepa. Odtud nemohl jít ven, protože mu držel dveře, které neměly zámek, což odpovídá na místě činu v rámci provedené domovní prohlídky pořízené fotodokumentaci a pořízenému videozáznamu. Byl tam po tmě, žádný vypínač neviděl, přičemž z dokumentace je rovněž zřejmé, že ve sklepech nešlo zevnitř rozsvítit. Držel ho tam delší dobu, několik minut, ale blíže to nebyl schopen spolehlivě určit. Brečel a volal maminku, přestože tam nebyla, protože byla v ■■■■■. Neví, proč ho tam obžalovaný zavřel. Ven se dostal až potom, co ho pustil. Na chodbě ho potom shodil na zem a kopal do něho. Také neví proč. Ukázal na figurínách, že spadl na záda. Obžalovaný do něho kopal nohou. Zda a jak byla obutá, neví. Kopů mohlo být deset. Kopal ho do celého těla, nejvíce do nohou a břicha. Bolelo to. Měl pak modřiny. Vidět to měl malý ■■■■■ a smál se tomu. Nakonec od něho ještě druhý den dostal páskem od kalhot v pokoji, kde spolu spali. Musel si přitom kleknout na podlahu. Ze studu pak dokázal už jen jedné policistce, kdy dva další policisté (muž a žena) museli z výslechové místnosti odejít, šeptem říct, že mu při další návštěvě v ■■■■■ strčil obžalovaný do zadku prst. Vše za pomoci figurín reálně ukázal. Podle něho mělo jít o palec. Strčit mu ho tam měl třikrát za sebou. Bolelo to. Brečel. Ležel už v posteli před spaním. Obžalovaný mu před tím stáhl pyžamové kalhoty ke kolenům. Jak ho u toho držel, si už nepamatuje. Ležel na břichu. Sice neviděl, co mu obžalovaný do zadku strčil, ale to co cítil, byl podle něho palec ruky, nic jiného. Obžalovaný ho potom nechal a šel spát. On si natáhnul pyžamové kalhoty a usnul. O tom pak řekl jen mamce. Na to, že mu měl obžalovaný sahat na pindíka, si již nepamatuje. Vybavil si ale, že mu ukazoval pindíka a sahal mu na jeho pindíka přes trenky malý ■■■■■, když spolu byli venku u slepic. Je mu jedno, že už obžalovaný s mamkou není, ale je to lepší. Oni se spolu hádali a viděl, jak obžalovaný dal jeho mamce facku. Jeho jinak obžalovaný nebil. **Výslech nezletilého byl nejprve v hlavním líčení** za podmínek § 102 odst. 2 tr. řádu přehrán na monitoru v jednací síni a na monitorech před členy senátu. S ohledem na změnu výpovědi matky nezletilého v hlavním líčení o tom, že se jí nezletilý měl přiznat, že si skutečnosti jím uvedené na obžalovaného ■■■■■ vymyslel, což potvrzovalo i předchozí tvrzení obžalovaného, dospěl soud k závěru, že je nutné nezletilého vyslechnout **v hlavním líčení** za přítomnosti pracovnice OSPOD a znalce, což učinil v hlavním líčení dne 19. 06. 2020 (č. l. 484-488). Výslech byl učiněn prostřednictvím videokonference, kde byl nezletilý za přítomnosti znalce PhDr. Šturmy, zástupkyně OSPOD a členky justiční stráže. Hlas a obraz nezletilého byl přenášán do jednací síně. Z jednací síně byl nezletilému přenášán pouze zvuk a obraz senátu. Výslech nezletilého byl komunikačně obtížný a trval s krátkými přestávkami od 10 hod. do 13,11 hod. Způsob jeho výslechu je zachycen v protokolu o hlavním líčení, detailněji pak ve zvukovém záznamu z hlavního líčení. Soud se nejdříve snažil, aby poškozený po navázání kontaktu s ním vypovídal pokud možno sám, což se nedařilo. Následně alespoň na otázky, což bylo obtížné. Dařilo se pouze z části, kdy se dá říct, že odpovědi byly strohé. S ohledem na to po určitém časovém úseku, který ale trval alespoň hodinu, soud přistoupil ke čtení výpovědi nezletilého z přípravného řízení a dotazoval se nezletilého na to, zda ve výpovědi uváděné skutečnosti souhlasí, chce na nich něco měnit atd. Otázky byly činěny v součinnosti se znalcem a za jeho přispění, aby se komunikace s nezletilým zlepšila. S ohledem na to, že jde o nezletilého, si soud uvědomoval, že není možné číst původní výpověď nezletilého ve větších úsecích, popř. celou, aby si nezletilý byl vědom na co je dotazován a události se mu neslévaly, byl proto tázán ke skutkovému ději v podstatě po přečtení čtvrt stránky jeho výpovědi, popř. stejného úseku, který se uvedené skutečnosti týkal. Nezletilý svou původní výpověď z přípravného řízení potvrdil a zároveň popřel, že by si něco vymyslel. Věci se dle něho skutečně staly.

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■.

4. O tom, že obžalovaný poškozenému také třel přirození, byť sám nezl. [redacted] si to již v rámci svědecké výpovědi nevybavil, svědčí svědecké výpovědi jeho **matky** [redacted] a **svědka** [redacted], psychologa, ke kterému poškozený docházel. Účelovost oznámení ze strany [redacted] je pak vyloučena **svědkyní** [redacted], [redacted], dohledaná komunikace o tom, co se [redacted] od syna dozvěděla a sdělovala ji svoje úvahy, jak se s tím v zájmu poškozeného vypořádat, a ze které lze dovozovat, že pro ni nebylo prioritou podávat na obžalovaného trestní oznámení. O všem se až v [redacted] 2019 zmínila na OSPOD, který sám učinil podnět k prošetření věci na Policii ČR.
5. **Svědkyně** [redacted] (č. l. 88-92, 451-460), matka poškozeného, popsala, že s obžalovaným měla dlouhodobě už od roku 2006 poměr, ale společně bydleli vždy jen krátce a nepravidelně na různých adresách v [redacted] a pak také v [redacted], prvně v roce 2009. Sestěhovali a rozstěhovali se podle bytových možností a rovněž v souvislosti s intenzitou jejich četných hádek. Věděla ale, že ji má rád a ona jeho měla také svým způsobem ráda. Proto to spolu opakovaně zkoušeli, dávala mu šance. Spolu mají syna [redacted], který se narodil [redacted]. Poškozený není jeho synem. Obžalovaný se na chodu společné domácnosti moc nepodílel. V sexu pak měl pro ni četné nepřijatelné požadavky, např. sex ve třech s další ženou a natočit si to, aby si to mohl pouštět nebo aby měla sex s dvěma muži. Preferoval perverzní sex, sledoval ošklivá brutální videa mimo jiné se zaváděním háků do konečníku a pouštění elektřiny do genitálií. Musela s ním mít anální sex, u kterého ji chtěl poutat k posteli, ale nedovolila mu to. Vícekrát proto jeho návrhy na sex odmítala a pak se stupňovaly jejich hádky. Často ji urážel pro její vzhled, že je hloupá a tlustá. Jednou ji při hádce udeřil, když do něho sama strčila. S poškozeným jezdil na víkendy nebo i 5 dní do [redacted] k jeho rodině. Trestal jej jen občas, kdy pak se většinou pohádali, protože ho v případě potřeby chtěla trestat sama. Společně bydleli v [redacted] nejprve v roce 2017 a pak ještě od [redacted] do [redacted] 2018. Odstěhovali se pro finanční neshody s příbuznými obžalovaného, nedohodli se ohledně výše jejich příspěvku na náklady provozu domu se [redacted] obžalovaného. Před odstěhováním zpět do [redacted] v [redacted] 2018 při cestě ze školy [redacted] řekla, že se jí v [redacted] nelíbí mimo jiné pro neshody ohledně těch peněz na bydlení. [redacted] ji na to řekl, že mu obžalovaný ubližoval. Báł nebo styděl se jí ale říct, co se stalo, možná ani nevěděl, jak by to měl říct. Doptáváním se od něho nakonec dozvěděla, že ho obžalovaný jednou večer kopal a také ho zavíral večer do sklepa a také mu měl dělat „špatnosti“ spočívající v tom, že mu strkal prst do konečníku. Měl ho také hladit na penisu, což jí ukázal. Nechtěla tomu věřit, ale byla z toho nesvá, zatímco [redacted] byl jakoby v pohodě, a proto to nechala být. Stát se to mělo, když byl s obžalovaným v [redacted] sám, když byla v porodnici. Oznámení proto tehdy žádné nečinila, ale odešla s dětmi z [redacted]. Konkrétně jí nezbylo než na cca měsíc děti umístit do [redacted], odkud vzala děti krátce zpět do [redacted] a pak si s obžalovaným sehnali ubytovnu v [redacted]. Pak jí to ale [redacted] vše zase zopakoval a dozvěděla se od něho, že mu obžalovaný nově vyhrožoval, že ho unese. Báł se pak chodit domů a poslední noc, co u nich ještě obžalovaný bydlel, vůbec nespál. Volala proto na linku důvěry a na doporučení šla vše oznámit na OSPOD, odkud to bylo předáno na policii (viz podnět k prošetření od Úřadu městské části [redacted] s protokolem, který sepsali o jednání s [redacted] dne [redacted] 2018). Zeptala se na to i obžalovaného, ale ten řekl, že je to kravina, že si to [redacted] vymyslel, že tomu nikdo nebude stejně věřit. Od [redacted] se také dozvěděla, že se mu měl ukazovat v [redacted] nahý malý [redacted], syn [redacted] obžalovaného, který mu pak měl také po přemlouvání zkoušet strčit penis do konečníku. [redacted] s obžalovaným dlouho vycházel, ale jak byl větší, začal na něho, ale i na ni, být často drzý. Obžalovanému dokonce nadával, že je blbec a čurák. [redacted] je pravdomluvný. Zalhal akorát ohledně peněz, které vzal, ale následně se k tomu přiznal. **U hlavního líčení** (č. l. 451-460) svědkyně potvrdila výpověď z přípravného řízení. Uvedla, že nyní bydlí od [redacted] v [redacted]. Před tím bydlela necelý rok na adrese [redacted].

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

v [redacted]. Ke vztahu s obžalovaným uvedla, že podle ní to ani vztah nebyl. Spíš si vypomáhali. Příčinou rozchodu byly hádky spíše z její strany. Obžalovaný jí vypomáhal finančně, i celkově se synem. Nechoval se k němu špatně. Z toho, co se dozvěděla od syna, pak byla v šoku. Když bydleli v [redacted] na [redacted] ulici, syn jí říkal, že celá věc není pravda. Je z toho zmatená. Ne že by syn vyloženě nějak lhal všude, to ne. Občas něco zalhal, ale jinak nelhal. Situaci řešila s psychologem [redacted]. Tam dochází. Uvádí jen, co syn říkal, tam nebyla, spíš se tam chovali divně [redacted]. Pan [redacted], tam skoro všechny naháněl (je protože tam jezdili, i jí). Ponižoval [redacted], že ho urážel, jí taky, asi všechny tam. K dotazům svědkyně uvedla, že v přípravném řízení se o divném chování [redacted] ve výpovědi nezmínila, ale bylo to tam. Oni taky měli problémy mezi sebou, hádali se. [redacted] zase chodil za ní, otravoval po sexuální stránce. Bylo to tam dost zvláštní. Hlavně s jejich [redacted] byly problémy. Furt tahal [redacted]. Párkrát přišli oba dva špinaví. [redacted] přišel nahatý úplně. Prostě všechno takový nějaký divný. Syn jí řekl, že se nic nestalo, když ještě bydleli u [redacted]. To se ještě jednou svěřil. Pak co se odstěhovali na [redacted], tak syn říkal, že si to vymyslel a že měl na obžalovaného vztek. Jak svědkyně uvedla, slyšel hádky a že se k ní obžalovaný choval občas hnusně, že je provokoval. Někdy ignoroval, když se s ním chtěli bavit. Prostě celkově se k nim choval hnusně. Ona toho měla už plný zuby, syn taky. Na adrese v [redacted] byl vysoký nájem, 17 000 Kč. Přestávala to zvládat, bydlela tam nějak od [redacted] 2019 do [redacted] 2020. Teď je v [redacted]. Uvedla, že s obžalovaným mají oba dva dluhy. Pan [redacted] si furt bral půjčky. Chtěl pomoci, aby se měli líp. Ona si třeba taky vzala dvě nebo tři půjčky. Všechno bylo úplně špatně. Utratilo se to, rozházelo za kraviny. Pak to nezvládali splácet. Plus do toho taky ta ubytovna nebyla levná. Od února 2019, kdy vypovídala ve věci, do současné doby se stýkali. Vídali se pravidelně kvůli alimentům. Obžalovaný se je snažil platit do ledna letošního roku. Od té doby neplatí. Vídali se většinou venku, kdy si dali někde sraz zprávou nebo si zavolali. Většinou to bylo venku, že viděl i syna. Nikdy nebyl problém. Jednou mu pomohla. To bydlel na [redacted] měsíc. Byl to nějak [redacted] minulý rok, 2019. Obžalovaný chtěl odejít z ubytovny, chtěl lepší práci a nabízel jí, že jí pomůže. Na noc se se synem zamykali. Taky to nechtěla, ale vzhledem k tomu, co tam s ní bydlel před tím ještě pan [redacted], který pak odešel, ona na to neměla. Svědkyně popřela, že by tam obžalovaný bydlel delší dobu. Byl tam i na Vánoce, ale nebydlel tam, intimně spolu nežili. K dotazu uvedla, že syn s popřením události přišel nějak v [redacted], začátkem [redacted]. Báł se, protože měl probíhat soud. Říkal jí, že si to vymyslel, ale to s tím [redacted], že prý je pravda. Tak neví, jak to je. Vymyslel si, že to pan [redacted] udělal. Ten [redacted] z [redacted] to udělal, že tam takhle nějak blbli. Svědkyně uvedla, že s obžalovaným situaci po změně výpovědi syna rozebírali. On ví, že tam problémy byly, že pan [redacted] jí otravoval. To, že [redacted], je [redacted], říkala i jeho manželka, ale myslí si, že si to spíš taky vymyslela. Panu [redacted] to v [redacted] říkala. Manželka [redacted] to říkala, než odjeli, když popíjely večer víno, seděly tam ona, [redacted] a její kamarádka. Děti si tam hrály. [redacted] na obnovené bydlení s obžalovaným na konci roku reagoval v pohodě. Syn se vyptával, kdy má být soud. Pokud jde o intimní věci týkající se pohlavního života, sexu, od nich syn věci nevěděl, spíš od toho [redacted]. Syn jí říkal, že se bavili různě, že i viděl svoji matku s otcem, jak to dělají. Všechno říkal [redacted]. Syn se to měl dozvědět ještě v roce 2017, když tam bydleli. Syn jí říkal, že ho v [redacted] ponižovali, co tam jezdil. Ona tam s nimi moc nejezdila, jenom občas, protože většinou byla v práci. Syn se jí svěřil s tím, že hlavně to bylo večer, že to začalo, že ho mlátili, že ho skopli snad z postele - pan [redacted]. Syn jí tvrdil, že to byl pan [redacted] a jeho [redacted], [redacted]. U toho byl [redacted] s [redacted]. Tak neví. Děti se tomu smály, že z toho měly srandu. Syn se jí svěřil, že ho měl [redacted], [redacted], držet za ruce a jeho syn [redacted] do něj kopal nebo ho bouchal do břicha. Oni to brali asi jako srandu, protože pak jí to bylo řečeno panem [redacted], že všechno bere moc vážně.

6. **Svědka** [redacted] (č. l. 129-133), [redacted] matky poškozeného, se o tom, co měl obžalovaný udělat poškozenému, dozvěděla v [redacted] 2018 od [redacted]. Sama o tom s poškozeným

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

nemluvila. ■■■ se ho znovu před ní na to ptala, kdy řekl jen, že na něho byl ■■■ v ■■■ zlý. Pak se stáhl a už o tom nechtěl mluvit. ■■■ byl od té doby jiný, takový vztahovačný, dost se stranil dalším dětem. Zvýšené lhaní u něho nezaznamenala. Obžalovaného jinak respektovala jako přítele ■■■. ■■■ s obžalovaným a poškozeným u ní bydleli kdysi asi půl roku. Tenkrát jí vadilo, že neměl problém vysedávat v trenýrkách tak, aby její nejstarší ■■■ mohla vidět jeho přirození. Svědkyně ■■■ pak také dodatečně dohledala a předložila komunikaci se ■■■ ze dne ■■■ 2018 (č. l. 134-145 spisu), ze které vyplývá, že ■■■ uvedeného dne od 16:17 hod. postupně ■■■ napsala, že se jí poškozený svěřil, že ho obžalovaný zavíral do sklepa, masíroval mu přirození, což jí i ukázal a strkal mu prst do zadku, což ho bolelo. Ze zpráv rovněž vyplývá, že ■■■ na základě tohoto zjištění byla v šoku a byla rozhodnutá, až skončí škola a přijdou peníze, se odstěhovat z ■■■. Řešila kam jít bydlet. Také zvažovala, že děti umístí do ■■■. Psaly si také o možném oznámení na policii a o návštěvě psychologa. ■■■ to neřekl dřív, protože se bál, že se mu to nebude věřit.

7. Jako svědci byli slyšeni ■■■ obžalovaného z ■■■. Svědci ■■■, ■■■ obžalovaného, která s rodinou žije v domě na adrese ■■■ v ■■■, rovněž její ■■■ ■■■, ■■■ obžalovaného ■■■ a ■■■, ■■■ obžalovaného, které rovněž v uvedeném domě bydlí. Tito svědci nezaznamenali nic z toho, pro co je obžalovaný trestně stíhán. Potvrdili, že obžalovaný tam jezdil s poškozeným. Měli svůj pokoj. Podle nich spolu vycházeli dobře. **Svědčyně** ■■■ (č. l. 94-98) a ■■■ (č. l. 119-127) potvrdily, že neměly zájem, aby tam obžalovaný s ■■■ a jejími syny ■■■ a ■■■ zůstali bydlet, protože obžalovaný měl vždy finanční problémy, bály se, aby se tam neobjevili exekutoři. Obžalovaný s ■■■ tam byli jen proto, že neměli kam jít. Obžalovaný si podle svědkyně ■■■ vícekrát přijel do ■■■ k ■■■ jen pro peníze. O tom, že by si její ■■■ nezl. ■■■ měl s poškozeným ukazovat přirození a zkoušet i nějaké další intimnosti, svědkyně ■■■ nic nevěděla. **Nezl.** ■■■, nar. ■■■ (č. l. 101-105), to rovněž vyloučil, ale uvedl, že mu sám ■■■ ukazoval v mobilu nahaté lidi. Pindíka ■■■ viděl jen při společném čurání. To, že v tomto svědek nezl. ■■■ lhal, je zřejmé ze svědecké výpovědi ■■■, která přistihla ■■■ s ■■■, že si ukazovali na zahradě za popelnicí pind'ourey, přičemž ■■■ jí řekl, že to dělal i s kluky ve škole. Svědek ■■■ (č. l. 109-116, 431-434) zaznamenal, že se ■■■ bál tmy a byl celkově vystrašené dítě, takový „mamánek“. Na druhé straně uměl provokovat, rozjet se. Moc neposlouchal a uměl si vymýšlet ve svůj prospěch. Při svém **výslechu u soudu** svědek uvedl, že si o obžalovaném říkal, že se o ■■■ stará. Nevěděl, co je uváděno v obžalobě, že by do něj kopal nebo ho zavíral do sklepa. Je pravda, že nebyl doma každý den od rána do večera, ale manželka byla. Nikdy neviděl, že by obžalovaný nezletilého týral. ■■■ mu připadal takový vystrašený, bál se po tmě, že musel být pořád s mámou. Připadalo mu spíš, že má takový magický myšlení, že si spíš jako domýšlí, vymýšlí. Neví, jak to jeho máma měla dřív nebo s kým byla, s kým žila. Takže on to dětství asi neměl jednoduchý. Pokud jde o vztah obžalovaného a paní ■■■, tak chodili s kočárkem. Pak měla druhý děcko, jezdili spolu kolem ■■■, že se mají rádi, drželi se za ruce. Ten vztah vypadal, že on neměl peníze. Obžalovaný pořád sháněl nějaký peníze, půjčky. Neměl bydlení. Bydleli zatím tam. Prosil ho, jestli tam nemůžou zůstat, že nemají kam odejít, že se nemá sehnány bydlení, že jde o děti, aby jim je nesebrali. Bydleli všichni v jedné místnosti, protože neměl pořád peníze, pořád si bral nějaký půjčky, letadla a jiné nesmysly. Svědek byl seznámen s výpovědí obžalovaného. Popřel, že by se on sám vůči nezletilému něčeho dopustil a že by byl ■■■. Uvedl, že nezletilý u nich nespál. Vždyť spal vedle v jiné místnosti. K dotazu obhájce, zda se stalo, že měl nezletilého ■■■ zezadu chytit za ruce a že jeho ■■■ ho měl 10x kopnout nebo udeřit rukou uvedl, že chlapce chytnul, že se mlátí klacky. Říkal jim, ať toho nechají. Je možný, že ■■■ švihnul ■■■, tak mu řekl, ať ho taky švihne, ať ví, jaké to je. Možná

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■.

takhle to řekl, ale že by to bylo desetkrát, tak to je nesmysl. Opětovně popsal, že jak se chlapi švihali na chodníku, tak řekl, ať toho nechají nebo si něco udělají (vyšťouchneš mu oko nebo něco). Je pravda, že [REDACTED] mohl chytout, podržel ho a říkal, už toho nechte, ty běž od něj, takhle ho odstrčil. Říkal, ty jsi ho švihnul, tak uvidíš, tak ho zkus taky švihnout, ať vidí, jak to bolí a je to. To je všechno. Podle něho si chlapi pouze hráli, žádný sexuální podtext to nemělo. Nevěděl nic o tom, že by měl jeho [REDACTED] strkat penis do řitního otvoru [REDACTED].

8. S ohledem na obhajobu obžalovaného byl k posouzení svědecké spolehlivosti poškozeného nezl. [REDACTED] opatřen **znalecký posudek z odvětví dětské psychologie podaný přibráným soudním znalcem PhDr. Jaroslavem Šturmou** (č. l. 156-176, 434-437), z jehož závěrů vyplývá, že rozumové schopnosti nezl. [REDACTED] jsou zřetelně [REDACTED] a jejich vývoj je výrazně nerovnoměrný. Nejvýrazněji oslaben se jeví vývoj řeči, ať pokud jde o aktivní slovní zásobu, tak pokud jde o porozumění. Rozhodně však nejde o mentální postižení. K nerovnoměrnostem ve vývoji intelektu patří oslabení grafomotorických schopností a sluchového vnímání (rozlišování, analýzy a syntézy), což souvisí s projevy specifické vývojové poruchy psaní a pravopisu - dysgrafie a dysortografie. V důsledku kombinace těchto oslabení a nerovnoměrností chlapec nestačil požadavkům na výuku v základní škole a byl vcelku správně zařazen do školy [REDACTED], kde vzhledem k tomu, že jeho schopnosti nejsou sníženy do pásma mentálního postižení, patří k nejlepším žákům. Plněji využít rozumových schopností, jež chlapec k dispozici má, neumožňovala ani nestabilita rodinného prostředí se změnami bydliště. Osobnostně se jeví jako spíše do sebe uzavřený introvertní chlapec, se sklonem k sebedoceňování a sníženou sebedůvěrou. Je až příliš zdrženlivý, zejména ve slovním projevu má výrazné zábrany a teprve postupně, se získáváním důvěry, se více rozhovoří. Týká se to zejména takových témat, jako jsou rodinné vztahy a osoba obžalovaného. Má tendenci problémy spíše nosit v sobě, nesvěřuje se snadno. Jeho myšlení je jednoduché, konkrétní, zdlouhavější, což souvisí i s poněkud nižšími schopnostmi porozumění mluvenému a chudší slovní zásobě. Jeho fantazie je spíše chudší, tlumená. Anamnesticky ani při vlastním vyšetření u něho nebyl zaznamenán sklon k vymýšlení či lhaní, ani žádné sklony ke zkreslování, patologické lhavosti, k záměrnému účelovému blokování, zveličování či bagatelizování nebo zkreslování skutečností. Jeho tvrzení nebyla ovlivněna či motivována jinými faktory, jako např. osobností svědka, vztahem k pachateli, ovlivnění jinými osobami, zejména matkou apod. Naopak byly zjištěny zábrany, jež musel překonávat, když měl o věcech, které jsou obžalovanému kladeny za vinu, vypovídat. V této souvislosti se u něho projevoval ostych, stud a zřejmě také strach (obžalovaný mu měl přikázat o věci matce neřici). Proto také všechny výpovědi o těchto věcech probíhaly poměrně dlouho, postupně, bylo třeba mu vytvářet bezpečné prostředí. Výpovědi nikterak nenabízely, byl při nich věcný a zdrženlivý. Například při výslechu 25. 02. o sexuálním zneužití usnadnilo jeho výpověď, když některé osoby opustily místnost. I matka, jak vypověděla, z něho informace vlastně musela postupně „tahat“, což podobně probíhalo i při dalších výsleších a vyšetřeních. Chlapečova fantazie je spíše chudá, je třeba jej povzbuzovat k vybavování vzpomínek a představ. Rozhodně se nezdálo, že by jeho výpověď byla stimulována, ovlivňována či motivována jinými osobami. Sama matka dle facebookové korespondence s její [REDACTED] byla výpověďmi chlapce zaskočena a zprvu tomu ani nechtěla věřit. Ovlivnění jeho výpovědí lze tak spatřovat pouze v tom, že v jejich podání byl tlumen obavami z obžalovaného. Z početných pozorování a zpráv o dítěti ani z vlastního znaleckého vyšetření ohledně nezl. [REDACTED] nevyšel najevo žádný doklad o tom, že by chlapec měl tendenci záměrně lhát, zatajovat skutečnosti a zkreslovat pravdu. V kontextu jeho osobnostní struktury lze proto jeho výpovědi o věci považovat za odraz skutečně prožitých nepříjemných až traumatizujících událostí, které skutečně prožil, byť o nich vypovídá se značným odstupem času. Toto postupné odhalování prožitého plně odpovídá jeho povaze: svěřuje se obtížně, potřebuje nejprve získat důvěru, proces svěřování probíhá

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

velmi pozvolna, je tlumen zábrany. V podstatě jsou to druzí, kdo jej přimějí k výpovědi, která se v zásadních rysech ani při opakování nemění. Nezl. [REDAKCE] je schopen v zásadě správně vnímat v hlavních, resp. postačujících, rysech či charakteristikách to, co prožil, uchovat to (s ohledem na časový odstup, který v tomto případě činí již více než rok od události) v paměti a znovu si vybavit a reprodukovat. Vzhledem k jeho psychické výbavě je potřeba počítat s tím, že nelze plně spoléhat na jeho údaje časové, početní a prostorové. Takové rozdíly ve výpovědi, kdy například v jedné uvádí, že mu obžalovaný sahal prstem do zadečku desetkrát a při jiné výpovědi, že to bylo třikrát, neschází nejspíše o tom, že by si vymýšlel nebo lhal - on tuto okolnost přesně nevnímá a náležitá interpretace v tomto případě nejspíše je, že se to stalo opakovaně. Na druhé straně v jeho výpovědích mimoděk nacházíme drobné vedlejší detaily, které podporují autenticitu prožitku. Obžalovaný byl součástí [REDAKCE] života vlastně od jeho útlého dětství. Podle všeho se zdá, že do dramatické a odmítavé podoby se chlapcův vztah k obžalovanému dostal poté, co o něho intenzivněji pečoval v době kolem matčina porodu syna [REDAKCE]. Tehdy byl chlapec odkázán na jeho péči a byl s ním v [REDAKCE] u jeho [REDAKCE]. Jím popsané jednání v něm vzbudilo strach z obžalovaného. Později si nepřál, aby s nimi už obžalovaný znovu bydlel na ubytovně. V nezl. [REDAKCE] přetrvávají nepříjemné pocity spjaté se zážitky s obžalovaným ve formě zneužití, bití a zavírání. Znalec byl pak dvakrát vyslýchán u soudu. Poprvé k samotnému znaleckému posudku (č. l. 434-437), na jehož závěrech setrval. Podruhé to bylo poté, co se soud rozhodl vyslechnout nezletilého, kdy byl přítomen jeho výslechu, seděl s ním v místnosti, měl možnost detailně vidět, jak nezletilý ve věci reaguje, mohl mu klást i otázky a po jeho výslechu byl sám přeslechnut (č. l. 490-491), aby případně revidoval či doplnil závěry svého posudku. K otázkám při prvním výslechu znalec uvedl k dotazu, že trestním spisem prochází zpráva z [REDAKCE] v [REDAKCE], kde pobýval nezl. [REDAKCE], v níž se píše, že když tam byl, tak se pracovnícím nikdy nescházel s ničím, co by nasvědčovalo, že by se stal obětí nějakého trestného činu, a když se dozvěděl, že se vrací do [REDAKCE], tak je tam explicitně uváděno, že se těšil. Těšil se tedy do míst, kde se mělo stát něco negativního. K tomu znalec uvedl, že v prostředí odloučení od komplexu rodiny se ve vzpomínkách mísí to dobré i to negativní. Když byl nezletilý z rodiny odňat, tak si myslí, že prostě trádal separací, tím odloučením a že nad tím co bylo, převážila touha vrátit se do domácího prostředí. I z jiných podobných případů, má tu zkušenost, že i děti, které byly prokazatelně týrány nebo zneužívány, tak přeci jenom soužitím v útlém věku s tím prostředím včetně táty, tak i přes negativní zážitky je vazba na prostředí silnější, zejména když má mít oprávněnou naději, že se to nebude opakovat. V [REDAKCE] sice nezletilý nežil celý život, jezdil tam s obžalovaným, ale žili předtím různě na ubytovnách. Jde o síť vztahů. K tomu patřila [REDAKCE]. Je to propletenec pozitivního a negativního. Taky ta okolnost, že v [REDAKCE] se o věci nezmiňoval, je zcela v souladu s osobností nezletilého, jak ho znalec poznal, tzn., on o tom v podstatě nechce vyprávět. Znalec uvedl, že si dával pozor, aby nezletilému něco nevnukl. Snažil se vytvořit atmosféru důvěry, aby nezletilý byl ochoten se svěřit. Nepřekvapuje to, že i ty děti, které, zažily a mají nedobré vzpomínky na nějaké týrání, zanedbání nebo něco, tak přesto velmi často je tam zároveň citová, pozitivní vazba na osoby nebo na prostředí. K tomuto dochází z analogie s jinými srovnatelnými případy na tento jednotlivý. Ve vztahu nezletilého k obžalovanému aktuálně převažuje odstup, zábrany a možná i strach, ale v zásadě a v hloubi, ještě pod tím je soužití nebo propojení, vazba i na obžalovaného, který tam byl v roli otce. Asi by bylo správné ten vztah charakterizovat dnes jako ambivalentní, kde aktuálně, zejména když se to aktualizuje při vyšetřování, vystupují do popředí složky negativní, ale dlouhodobě a trvale pod tím je, a to nepřekvapuje (bývá to pravidlem), že nakonec to dítě přilne k těm lidem, které má. Ono jinak nemůže. To, že nezletilý, když matce věc vyprávěl, nebyl dle ní při projevu plačtivý nebo rozrušený, k tomu znalec uvedl, že to asi trochu souvisí. Jedna věc je vnímání maminky, které samozřejmě je taky subjektivní. Ona si přirozeně, vnitřně, vědomě, nevědomě, přála, aby dítě

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

nebylo rozrušené, aby to přečkalo. Druhá záležitost je, že ty věci nezletilý nosil v sobě. On to v sobě nějakým způsobem řešil a asi věděl, vnímal, že matka [REDAKCE] má ráda, že by to nerada slyšela, a proto se s tím taky nesvěřoval. To je to dilema takových dětí. Vzhledem k jeho osobnosti je to přirozená reakce, že pokračoval v tendenci osobnostní, kterou má, věci, zejména zátěžové tohoto druhu, uzavírat do svého nitra, nedělit se o ně, teprve když to nějak vyšlo najevo. Obhájce uvedl, že obhajoba evidovala rozpory ve výpovědi nezl. [REDAKCE]. Byl zahlcen otázkami vyšetřovatelů. Třeba na str. 10 uvádí k dotazu policisty na kopy, zda měl nějakou modřinu, tak kroutil hlavou, že ne. Pak později uvedl, že modřinu měl. Znalec uvedl, že v těchto jednotlivostech by v případě, že byl nezletilý lékařsky vyšetřen, na nějaký somatický nález. K věci by řekl, že nyní není podstatné, jestli měl nezletilý modřinu nebo ne, ale jde o ten jeho subjektivní zážitek, jestli se cítil kopnut fyzicky. To si myslí, že asi není úplně schopný kompetentně určit závažnost, případné modřiny. K dalšímu dotazu, že zde byl i dotaz policistky „Takže ti strčil prst do zadku přes kalhoty. On přitakával. Ukazoval to na panáčkoví. Později říká, že měl kalhoty sundány“, znalec uvedl, že sám nabyl dojmu, že podle toho, jak to líčil dál, že se to nejspíše stalo a že se to stalo na nahé tělo. Měl k dispozici dva výslechy a DVD. Je častý fenomén, kdy doznání, přiznání, odhalení pravdy se děje graduálně, postupně, že není příjemné o tom mluvit, tak jako únosnější je postupnost, tedy přes kalhoty a pak se to jako obnaží. Toto dle znalce nemá vliv na věrohodnost. Výpověď nezletilého viděl na DVD, aby se přesvědčil, zda nebyly kladeny nějaké sugestivní otázky, což si myslí, že v daném případě nebylo, rozhodně ne k té míře, že by to nějak určovalo celkový charakter výpovědi. Myslí si, že to byla celkem profesionálně odvedená práce. K dalšímu dotazu, že nezl. [REDAKCE] ve výpovědi uvedl, že ho měl [REDAKCE] držet ze zadu za ruce a [REDAKCE] ho měl 10x kopnout nebo bouchnout rukou a k věci byl na to dotazován svědek [REDAKCE], [REDAKCE], který popřel, že by k něčemu takovému došlo, co by si o tom myslel, znalec uvedl, že i kdyby v této jednotlivé věci vypovídal nepravdivě, tak to nemění nic na tom, že podstata, ráz těch výpovědí nezletilého, je založen. Není to pro něho determinující pro hodnocení celého jednání. Pokud jde o to, zda si to nezletilý nemohl vymyslet, tak znalec uvedl, že pro něho bylo užitečné se seznámit s vyšetřením psychologa v [REDAKCE], které bylo děláno profesionálně a korektně, a kde je to další nezávislý zdroj poznatků, které přispívají k věci. K dotazu, zda nezletilý mohl žárlit na svého otčima a tímto způsobem ho „vyautovat“ a zda se s něčím takovým znalec setkal, tento uvedl, že vnímá jako pravdivý odraz toho zažitého, tak je to, co je popisováno nezletilým ve vztahu k obžalovanému.

- Po výslechu nezletilého u soudu znalec dospěl k závěru, že průběh výslechu nezl. [REDAKCE] spíše potvrzuje jeho dojem a závěry, které z chlapce měl. Nyní všichni přítomní zažili, co psal a referoval při předchozím výslechu u soudu, že jde o chlapce, který neoplývá výmluvností, nemá žádné velké verbální bohatství. Podle jeho názoru ani neoplývá nějakou velkou fantazií, představivostí. Je to člověk, který hledá, aby vyjádřil to, co vůbec nějak zažil. Takže si nemyslí, neshledává nějaký motiv nebo důvod, pro který by s tím vším nezletilý nějak přišel, aniž by se to v nějaké zásadní podobě stalo. Na druhou stranu, okolnost, že k údajné změně výpovědi nebo odvolání výpovědi došlo pod vlivem sociální situace, kdy bylo, byť na přechodnou dobu, nějak obnoveno soužití, kdy obžalovaný žil s rodinou svého syna [REDAKCE] a jeho matkou kolem Vánoc, k tomu lze říci přísloví, či chleba jíš, toho píseň zpívej. Maminka je pro nezletilého klíčovou osobou. On je určitě motivován, aby ji vyšel vstříc. Na druhou stranu, teď celkem neodkloněně, beze změny vypovídal, byť nevýhoda jeho relativně chudé výpovědi nezletilého je, kromě toho že řekne ano nebo ne, nebo souhlasí, nebo nesouhlasí, že se toho mnoho dál nelze dovědět. Znalec uvedl, že u nezletilého neevidoval při výslechu nějaké změny nálady, nebo vzrušení. Přišlo mu, že emoce si prožil nezletilý s dlouhým výslechem tehdy na policii. Teď měl dojem, že to tak jakoby sleduje a že si to ne tak živě představuje. Chvillemi ho kolegyně, sociální pracovnice, občas laskavě nebo matersky probouzela. Nebylo to v rozporu. Myslí si, že mu to znělo známě,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

že mu to znělo pravdivě, že neměl potřebu se k tomu nějak vracet. K dotazu obhajoby, že nebylo vidět žádné reakce těla nezletilého, znalec uvedl, že by odkázal na to, co vypověděl při minulém jednání, že hloubka případné traumatizace není taková. V tom případě by asi došlo k retraumatizaci. Ono k ní vlastně nedošlo, resp. možná nastoupil obranný mechanismus. K dotazu, proč nezletilý vylučuje, že by měl někdy k obžalovanému pozitivní vztah, znalec uvedl, že v rámci přípravy na toto jednání, tak tuto otázku nezletilému taky položil. V obou případech byla odpověď taková, že ho příliš neměl rád. Tady si myslí, že může hrát roli to, že z toho co nastalo, později člověk vyvodí důsledky, že to překryje a popře, co eventuálně bylo třeba před tím pozitivního. V tomhle směru možná odcizení a možná okolnost, že došlo k roztržce mezi maminkou a obžalovaným a on je přeci jen identifikovaný s maminkou vztahově, kdy to bylo komplikováno tím, že nejspíš vztah matky k panu [REDAKCE] asi procházel nebo možná ještě prochází určitými proměnami.

10. Ze závěrů **znaleckých posudků z odvětví psychiatrie a sexuologie a psychologie** podaných na obžalovaného soudními znalci **MUDr. Luděk Danešem** (č. l. 193-194, 402) a **PhDr. Štěpánkou Tůmovou** (č. l. 195-208, 402-403) vyplývá, že obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou. Sexuologickým vyšetřením nebylo zjištěno nic, co by svědčilo pro přítomnost sexuální deviace. Posuzovaný se celoživotně projevoval heterosexuálně, preferuje dospělé ženy, praktiky běžné. PPG vyšetření odmítnul. Uvedené závěry lze stanovit i bez tohoto vyšetření, které je jen doplňkovým vyšetřením. Schopnosti rozpoznávací i ovládací byly v době objasňovaných skutků zachovány v plné míře. Pokud se trestné činnosti dopustil, nebyla motivována chorobným stavem. Pobyt obžalovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska pro společnost nebezpečný, a proto není třeba mu ukládat ochranné opatření. Intelekt má [REDAKCE]. Osobnost má nestandardní, anomální, vymykající se v některých projevech z běžné populační normy, zejména pokud jde o nestálost, nezdrženlivost, zvýšenou sebestřednost, sociální maladaptivitu, nekonvenčnost a tendence k provokování okolí. Oslabena je u něho schopnost sociální kompetence, jeho sociální senzitivita a přirozenost v sociálních kontaktech, dovednostech, technikách a komunikaci. Obviněním ze strany poškozeného se cítí ukřivděný. Rozchod s jeho matkou jej emočně zasáhl, doposud se s tím plně nesmířil, byť se to snaží zastírat. Přitom má i slabší sebnáhled. Zvýšeně agresivní není. Motivace jeho trestné činnosti se odvíjela od jeho nevyvážené osobnosti, kdy se mohla projevit v určité situaci deliberace jeho osobnostních charakteristik a ovlivnění prožitým nadměrným trestáním v dětství ze strany jeho otce. Resocializace není vyloučena, ale ztížena bude jeho již obtížně ovlivnitelnou dokončenou maladaptivní osobnostní strukturou.

11. Dle **zprávy FOD** [REDAKCE] [REDAKCE] (č. l. 295-296) byli nezl. [REDAKCE] a [REDAKCE] do jejich zařízení přijati na základě dohody s jejich matkou [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2018, neboť neměla, kde s dětmi být po odstěhování od [REDAKCE] z [REDAKCE]. Chlapci zde pobývali do [REDAKCE] 2018, kdy si je převzala [REDAKCE] s tím, že se vrací zpět k rodině bývalého partnera, která jí přislíbila pomoc. [REDAKCE] byl samotářský. V noci se někdy pomočil. Asi 3x se stalo, že v noci chodil po pokoji, tvrdil, že tam byly mrtvoly, byl zmatený, ale ráno o tom nevěděl. Na návrat do [REDAKCE] se těšil. Ze zprávy ÚMČ [REDAKCE] se podává, že ohledně poměrů nezletilých neseznali žádných závažnějších připomínek. S biologickým otcem, který je [REDAKCE] národnosti, nezl. [REDAKCE] není v kontaktu. Dne [REDAKCE] 2018 absolvoval nezl. [REDAKCE] **psychologické vyšetření** u [REDAKCE] (č. l. 317), při kterém se o jeho možném sexuálním zneužití dle zprávy o jeho průběhu a závěrech, ani on sám a ani jeho matka nezmínili. Po pobytu v [REDAKCE] žila [REDAKCE] s dětmi krátce znovu v [REDAKCE] a pak na ubytovně, kterou zajistil obžalovaný, se kterým dle její telefonické informace ze dne [REDAKCE] 2018 obnovila soužití. Tento stav trval ještě dne [REDAKCE] 2018, kdy provedli na ubytovně v rodině sociální šetření. Při odchodu sociální pracovníci [REDAKCE] bez vědomí obžalovaného požádala

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

o pomoc za účelem zajištění bydlení. Na domluvené projednání jejího požadavku dne 2018 nepřišla, což dodatečně omluvila nemocí dětí a nedostatkem kreditu na zavolání. Na ÚMČ se sama dostavila dne 2018 a svěřila se s podezřením na sexuální zneužití nezletilým obžalovaným. Negativní poznatky k nezletilému, až na četné absence, nebyly zjištěny ani ze zpráv škol, do kterých doposud docházel. ÚMČ zprostředkoval nezletilému od 2018 odbornou pomoc od dětského psychologa, u kterého se nezletilý dle jeho zprávy (č. l. 302-305) a svědecké výpovědi (č. l. 147-149) projevoval od počátku stejně jako při jeho svědeckém výslechu, tedy ostýchavě, nervózně, bylo pro něho obtížné svoje myšlenky verbalizovat. Dotazy bylo třeba mu klást opakovaně, ve zjednodušené verzi a s dovysvětlením. Jeho odpovědi však jeví známky otevřenosti. Doprovázeny byly pláčem, při oživení prožitků spojených se silnou bolestí. Popsal, že byl obžalovaným shozen z postele a bit páskem na holý zadek. Důvěrné věci byl ochoten sdělit pouze šeptem se skloněnou hlavou, bez očního kontaktu, když byl ujistěn, že by se to neměl nikdo další dozvědět. Opakovaně uvedl, že mu obžalovaný sahal v posteli na pindíka a pak strkal prsty do zadečku. Hodně ho to bolelo a plakal u toho. Řekl mu, že ho zbije, pokud to řekne mámě. Pamatuje si, že tehdy měl obžalovaný jen trenky. Jeho mamince obžalovaný nadával, uhodil ji, a tak se o ni bál. Obžalovaného se bojí, že jim ublíží. Zavřel ho do sklepa. Patrná byla při setkáních s ním na něm velká duševní zátěž a traumatizace. Opakovaně v rámci ověřujících dotazů uvedl stejné skutečnosti, které lze považovat za popis autentických prožitků. Nebylo zjištěno ovlivnění jinou osobou. Ani schopnost si vymyslet to, co opakovaně popsal. Na základě změny výpovědi matky nezletilého svědkyně si soud vyžádal novou zprávu od (č. l. 475) k tomu, zda se při některé poradenské návštěvě nezletilý svěřil, že by si skutečnosti dříve uváděné vůči obžalovanému vymyslel, popř. zda toto neuvedla při svých návštěvách matka. Dětský psycholog odpověděl, že k uvedeným skutečnostem ze strany nezletilého, ani matky nedošlo. Návštěvy proběhly v termínech 2018, 2018, 2019, 2019, 2020 a 2020 (včetně anamnestického pohovoru a pravidelného rozboru s matkou). Znalec uvedl, že ani při samostatné práci s nezletilým se tento nikdy nevyjádřil ve smyslu, že by si závažné skutečnosti týkající se zneužívání ve spojitosti s obžalovaným vymyslel. Pokud by k něčemu takovému došlo, po verifikaci by psycholog neprodleně kontaktoval OSPOD a Policii ČR. Nezletilý po celou dobu kontinuálně uváděl skutečnosti popsané v jeho zprávě pro OSPOD ze dne 21. 01. 2019 a dále popsané při výslechu na policii dne 2019.

12. Ze zprávy ZŠ (č. l. 286) ze dne 14. 01. 2019 bylo zjištěno, že nezletilý nastoupil 2018 z ZŠ, . Nezletilý je hodnocen jako mírné, spíše zakřiknuté povahy bez výchovných problémů, kdy je šikovný, ale neprůbojný. Je zhodnocen jeho prospěch, docházka. Spolupráce s rodinou byla velmi špatná. Matka chlapce nikdy neomluvila. V době nepřítomnosti nezletilého ji museli vždy kontaktovat. Tvrdila, že je nemocný a dodá omluvenku od lékaře, ale k tomu nikdy nedošlo. Z toho důvodu došlo i k hlášení na OSPOD. Pokud měli možnost s matkou mluvit, pochopili, že situace v rodině není dobrá. Blíže k tomu však nechtěla sdělit. S nezletilým do školy na výuku přijížděla autobusem a odpoledne vyzvedávala. Žádost o vyžádání dokladů obdrželi v září 2018 od školy, . Od této školy, kde se nezletilý vzdělává v programu s upravenými výstupy učiva, je zpráva (č. l. 291), kdy nezletilý je hodnocený jako tichý, introvertnější, který se zatím s nikým nespřátelil, nemá tendence navazovat hovory se spolužáky, čas tráví sám (průběh vyučování). Živější je ve družině po vyučování, kde si hraje s ostatními dětmi, avšak často zlobí, neuposlechne pokynů, jeho chování je proměnlivé. Patří mezi nejlepší žáky třídy, ale během vyučování je pasivnější. Zameškal asi 100 hodin, které byly matkou omluveny.

Shodu s prvopisem potvrzuje .

13. Při domovní prohlídce v domě na adrese [redacted] č. p. [redacted] v [redacted] (č. l. 24-35), jejíž průběh byl audiovizuálně zaznamenán, byly zajištěné mimo jiné datové nosiče, které neobsahovaly žádné zájmové soubory, které by přispěly k objasnění věci. Zadokumentovány přitom byly mimo jiné prostory tamního sklepa, kdy dveře do sklepa nešly zevnitř otevřít a ve sklepech si nešlo zevnitř rozsvítit.
14. Obžalovaný je ze svého jednání, ke kterému se nedoznává, usvědčován výpovědí nezletilého [redacted] z přípravného řízení, i z hlavního líčení. Výpověď nezletilého pak potvrzuje výpověď jeho matky [redacted] o tom, jak se o projednávaných skutečnostech od nezletilého dozvěděla, a další svědeckou výpovědí svědkyně [redacted], [redacted], kdy z její strany byla dohledána komunikace o tom, jak se o celé věci dozvěděla a probíraly spolu jak ve věci postupovat. Nezletilý se s událostmi svěřil i svědku [redacted], ke kterému poškozený docházel. To, že výpověď nezletilého lze brát ve vztahu k útokům vůči jeho osobě ze strany obžalovaného za pravdivou, potvrzují i závěry znalce PhDr. Šturmy, který poškozeného vyšetřil a byl přítomen jeho výpovědi při hlavním líčení. Závěry znalce byly interpretovány shora. V průběhu hlavního líčení po jeho zahájení byl vyslechnut obžalovaný, kdy tento připouštěl, že se s matkou nezletilého vidá, popř. se samotným nezletilým, ale pouze krátkodobě, na dálku, blíže s ním není v kontaktu. Následně v průběhu trestního řízení před soudem, při dalších nařízených hlavních líčení vyplynulo, že obžalovaný u soudu lhal a s matkou nezletilého minimálně před tím, než byl u soudu vyslýchán, měsíc bydlel v bytě. On sám uváděl, že to bylo po dobu delší, několika měsíců, dokonce i přes vánoce. Matka nezletilého tuto skutečnost potvrdila, ale uváděla, že šlo o dobu 1 měsíce, kdy potřebovala finančně vypomoci s bydlením. Z výpovědi matky nezletilého [redacted] zároveň vyplynulo, že se jí nezletilý měl svěřit, a to ještě před tím, než u nich obžalovaný bydlel v měsíci [redacted], že si události vůči obžalovanému, které jsou soudem projednávány, vymyslel. Zároveň uvedla, že se s touto skutečností svěřila nejen obžalovanému, ale i psychologovi [redacted], ke kterému nezletilý dochází. Obžalovaný sám při své výpovědi u hlavního líčení uváděl, že pokud se někdo vůči nezletilému poškozenému dopustil, jak je popsáno v obžalobě, musel to být jeho [redacted], svědek [redacted], který je dle něho skrytý [redacted], popř. to mohl vzejít ze strany nezletilého syna [redacted]. O podivném chování svědka [redacted] se u hlavního líčení začala zmiňovat i svědkyně [redacted], která tyto údaje měla probírat i s obžalovaným, přitom je v přípravném řízení neuváděla. Soud neuvěřil tomu, že by se nezletilý svědkyni [redacted] svěřil v tom směru, že by si předmětné jednání vymyslel. Nezletilý to sám popřel při výslechu u hlavního líčení a zároveň to vyplývá i z písemné zprávy svědka [redacted], který popřel, že by se mu s takovou skutečností svěřila svědkyně [redacted] při některé z návštěv (ač toto sama měla dle svého vyjádření u soudu učinit), popř. i samotný nezletilý. Podle soudu lze dovozovat, že zmíněným tvrzením chce svědkyně [redacted] obžalovanému pomoci za to, že s ní po určitou dobu bydlel poté, co ve věci bylo nařízeno hlavní líčení a ona si nemohla dovolit platit byt, který si pronajímala a obžalovaný jí pomohl nakoupit i některé věci. V souvislosti s tím se také začaly objevovat i teorie vedené ze strany obžalovaného, že za vším může stát svědek [redacted], popř. u skutku pod bodem 3 jeho nezletilý [redacted] v rámci her. Uvedené skutečnosti popřel sám svědek [redacted] při hlavním líčení, když byl seznámen s výpovědi obžalovaného. Popřel je i nezletilý [redacted], když na to byl přímo dotazován soudem u hlavního líčení. Obžalovaného ani svědkyni [redacted] jako matku nezletilého nelze v předmětné změně výpovědi brát jako důvěryhodné osoby, kdy s ohledem na probíhající trestní stíhání obžalovaného, charakter trestní činnosti, si oba jmenovaní museli uvědomit, že není vhodné, aby obžalovaný byl v kontaktu s nezletilým [redacted], natož s [redacted] a nezletilým obžalovaný bydlel ve společném bytě. Toto si měla uvědomit obzvláště matka nezletilého, ale i sám obžalovaný, který o tomto lhal soudu. Znalec PhDr. Šturma ve svém znaleckém posudku a následných výpovědích potvrdil své závěry. Uvedl, že výpověď

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

nezletilého lze považovat ve vztahu k obžalovanému za pravdivou. K tomuto se přiklonil i soud, který nejprve výpověď nezletilého shlédl na DVD a následně nezletilého vyslyšel i u hlavního líčení. Poškozený dle soudu skutečně popsal, co prožil. S ohledem na rozumové a vyjadřovací schopnosti však bylo pro něho obtížné se s danými skutečnostmi svěřit, popisoval je ostatním postupně. Proč k tomu docházelo postupně a po částech znalec rozebral ve svém posudku a výpovědích. Rozumové a vyjadřovací schopnosti nezletilého zároveň vylučují, že by si předmětnou událost vymyslel a byl schopen je interpretovat takovým způsobem, jak učinil zejména v přípravném řízení, ale i v hlavním líčení, kde jednoznačně z jednání kladeného obžalovanému za vinu vyloučil osobu [REDAKCE] a jeho [REDAKCE]. Pokud k něčemu mezi nezletilými chlapci došlo (ukazování si přirození), jak vyplynulo z provedených důkazů, nemělo toto sexuální podtext, ale šlo o dětské experimentování formou hry, jak uvádí státní zástupce, s nímž se v důkazním hodnocení soud ztotožnil. Poukazuje-li obhajoba na chování svědka [REDAKCE], držení [REDAKCE] z jeho strany a to, že měl nezletilý [REDAKCE] mlátit, jak tento popisoval, tak svědek [REDAKCE] se k tomuto vyjádřil při své výpovědi u hlavního líčení. Situaci dostatečně popsal, vysvětlil, k čemu maximálně došlo. Tato okolnost však nic nemění na tom, že by nezl. [REDAKCE] měl tendenci si události, které jsou projednávány ve vztahu k obžalovanému, vymýšlet, a to s ohledem na svůj věk, popis událostí, to, jak se postupně svěřoval více osobám, charakteristiku jeho osoby. K zavření do sklepa a k fyzickému napadení přitom došlo během některého ze společných pobytů poškozeného s obžalovaným v [REDAKCE], kdy matka poškozeného zůstala v [REDAKCE], v období let 2016 až 2017. K sexuálnímu zneužití pak došlo během pobytu poškozeného s obžalovaným v [REDAKCE] na [REDAKCE] roku 2017 až 2018, kdy byla matka poškozeného v porodnici v souvislosti s porodem syna nezl. [REDAKCE], který se narodil dne [REDAKCE]. Obhajoba poukazovala na to, že u skutku bodem 2 nebylo zjištěno, že by nezletilý měl nějaké modřiny, které by musel mít po kopu obutou nohou do oblasti horní poloviny těla. K tomuto soud uvádí, že uvěřil výpovědi poškozeného i v tomto směru, a proto popis předmětného jednání ponechal v rozsudku beze změny, kdy v daném případě nemuselo být ze strany obžalovaného použito takové síly a intenzity, aby k předmětným modřinám došlo., a to i vzhledem k tomu, že se jednání dopouštěl vůči nezletilému, příp. nemuselo jít o větší množství kopů, ale základ výpovědi nezletilého týkající jednání obžalovaného považuje soud za pravdivé.

15. Na základě provedených důkazů a jejich vyhodnocení soud dle ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl k závěru, že se předmětné skutky staly tak, jak jsou popsány ve výroku rozsudku a spáchal je obžalovaný, který tak naplnil po objektivní i subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkových podstat trestných činů. Konkrétně pod bodem 1) rozsudku přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku, pod bodem 2) rozsudku pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a pod bodem 3) rozsudku o zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný ve všech případech jednal k újmě poškozeného nezl. [REDAKCE] v době, kdy ho měl svěřeného jako jeho otčím během pobytů u své [REDAKCE] v [REDAKCE] k doзору a znal jeho věk, který byl [REDAKCE] let. Přesto jej v případě skutku pod bodem 1) pravděpodobně ve snaze jej ponížit a zajistit si jeho poslušnost a ještě větší respekt na dobu několika minut ve tmě uzavřel do sklepa, čímž protiprávně jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobody. Ze stejné pohnutky pak také poškozeného nezl. [REDAKCE] v případě skutku pod bodem 2) rozsudku zcela neadekvátně vzhledem k jeho nízkému věku fyzicky napadl konkrétně několika kopy mimo jiné do oblasti hrudníku, tedy takovým způsobem, že mu tím reálně mohl způsobit například zlomeninu některého ze žeber, tj. poranění, pro které by mohl být minimálně týden podstatně omezen na obvyklém způsobu života, k čemuž nedošlo jen na vůli obžalovaného nezávislého sledu nahodilých okolností, tedy dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu jinému ublížit na zdraví a čin spáchal na dítěti

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

mladším patnácti let, ale k dokonání trestného činu nedošlo. V případě skutku pod bodem 3) pak obžalovaný využil jednak zjevného strachu poškozeného mu klást účinný odpor proti tomu, co s ním dělal, aby od něho nebyl jinak zbit nebo ho opět nezavřel do sklepa, a jednak i toho, že od počátku jeho jednání, kdy mu začal obžalovaný nejprve „jen“ ještě nebolestivě třít přirození, poškozený pro svůj nízký věk a jemu odpovídající neznalost sexuální problematiky nerozuměl smyslu jeho jednání a nebyl si vědom jeho protiprávnosti, a proto ani neměl důvod se mu účinně bránit, čímž došlo ze strany obžalovaného i k vědomému zneužití tzv. psychické bezbrannosti poškozeného. Obžalovaný s nezletilým realizoval pohlavní styk ve formě manuální masturbace, kdy třel poškozenému jeho nahé přirození, a také mu atakoval anální otvor, do kterého mu opakovaně zavedl prst své ruky, ač věděl, že poškozený je dítětem mladším 15-ti let. Tedy jiného dílem pohrůzkou násilí a dílem zneužitím jeho bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let.

16. Ze způsobu spáchání skutků pod body 1) a 3) lze dovozovat úmyslné zavinění obžalovaného dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. V případě skutku pod body 1) jednal zcela vědomě k újmě poškozeného, ve snaze jej ponížit, aby si zjednal jeho větší respekt. V případě skutku pod bodem 3) jednal pro svoje vlastní sexuální uspokojení, motivace jeho činu spočívala v nezdrženlivém uspokojování vlastního sexuálního pudu bez ohledu na věk poškozeného dítěte, které pro něho představovalo v době nepřítomnosti jeho matky snadno dostupný náhražkový sexuální objekt. Pokud jde o skutek pod bodem 2) rozsudku, tak zde jednal v nepřímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť musel být srozuměn, že kopy nohou do těla malého dítěte mu lze reálně způsobit ublížení na zdraví. Obžalovaný jednal jako plně přičetný.
17. Svým jednáním obžalovaný porušil zájem společnosti na ochranu svobody rozhodování o pohlavním životě /zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku/, dále zájem společnosti na osobní svobodě ve smyslu volného pohybu člověka (přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 trestního zákoníku) a dále zájem společnosti na ochraně lidského zdraví /pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 146 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku/. Škodlivost trestné činnosti obžalovaného je přitom vysoká, neboť se ve smyslu § 14 odst. 3 tr. zákoníku dokonce jedná dílem o zvlášť závažnou úmyslnou trestnou činnost. Obžalovanému polehčuje, že se na jeho osobu hledí, jakoby nebyl soudně trestán /§41 písm. o) tr. zákoníku/. Přítěžující okolnosti lze pak spatřovat v tom, že obžalovaný spáchal více trestných činů /§42 písm. n) tr. zákoníku/ a zavrženíhodným způsobem zneužil své autority otčíma /§42 písm. h) tr. zák./.
18. Obžalovaný má v opise z RT (č. l. 341-342) ■■■ záznamy z let 1993 až 1997 pro majetkovou trestnou činnost, ke kterým nelze přihlížet. Jeho opis z EP (č. l. 343) je bez záznamu. Dle zprávy ■■■ s.r.o. (č. l. 335) je obžalovaný jejich spolehlivým pracovníkem na dohodu o pracovní činnosti již od ■■■ 2016, konkrétně v ■■■. Jmenovaná společnost dále sdělila (č. l. 338-339), že obžalovaný žádnou vyživovací povinnost nenahlásil, nejsou u něho prováděny srážky na výživné a sráží exekuce, jejichž seznam přikládají. K osobě obžalovaného z místa bydliště MÚ ■■■ bylo sděleno, že adresa ■■■, ■■■ je ohlašovna městského úřadu a obžalovaný nebyl projednáván před komisí pro přestupky. Dle zprávy MČ ■■■, občanskoprávní odbor, bylo sděleno k tehdejšímu bydlišti obžalovaného na adrese ■■■, že shora jmenovaný nemá záznam v rejstříku přestupků ÚMČ ■■■.
19. Trest byl obžalovanému ■■■ ukládán podle trestní sazby činu nejpřísněji trestného, tedy podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku, kde je sazba v rozpětí od 5 do 12 let, zároveň za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako úhrnný, s ohledem na to, že se dopustil více trestných činů. V daném případě soud považoval za přiměřené uložení trestu mírně nad spodní hranicí trestní sazby **v trvání 6 let**. Obžalovaný se k jednání nedoznal, v jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■.

prospěch svědčí jedna polehčující okolnost, dvě přitěžující. Je třeba i uvést, že v průběhu hlavního líčení vyplynulo, že obžalovaný si z probíhajícího trestního řízení nevzal ponaučení, kdy s ohledem na charakter jemu sděleného obvinění, kdy poškozeným byl syn jeho přítelkyně z jejího předchozího vztahu, s ní opětovně navázal kontakt a žil s ní opětovně ve společné domácnosti, a to již v době, kdy ve věci bylo nařízené hlavní líčení, obžalovaný tuto skutečnost soudu zatajil. To vyšlo najevo až dodatečně a potvrdila to i matka nezletilého, která evidentně dala v daném případě přednost zájmům ekonomickým (placení nájmu za byt) než péči o nezletilého a jeho zájmům s ohledem na to, čeho se vůči nezletilému měl obžalovaný dopouštět. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do **věznice s ostrahou**, kdy obžalovaný jednak splňuje pro toto zařazení formální podmínky stanovené zákonem a zároveň stupni narušení a vhodnosti převýchovy obžalovaného.

20. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy připojil nezl. ██████████, nar. ██████████, zastoupený zmocněncem Mgr. Martinem Cyprisem, AK České Budějovice, kdy nemajetková újma byla vyčíslena na částku ██████████ Kč. V návrhu bylo poukázáno, že v daném případě šlo o neoprávněný úmyslný zásah obžalovaného do práv nezletilého, zejména práva na ochranu osobního života a zdraví, na ochranu vlastního těla a rozhodování o vlastním sexuálním životě. Nezletilý byl po delší dobu vystaven kriminálnímu jednání obžalovaného, který ho měl ve své péči a dozoru. Tento se však na něm dopustil jednáním, která byla popsána v obžalobě. Za této situace je na místě poskytnout nezletilému poškozenému finanční satisfakci, kdy došlo ke snížení jeho důstojnosti, byl nucen k něčemu, oč nestál. V daném případě rozhodně nelze vystačit jen s nepeněžním zadostiučiněním například v podobě omluvy. Závažnost újmy vyplývá z usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaného, kdy nezletilý si do budoucna zřejmě ponese nějakou, byť jen podvědomou, zátěž toho, čemu byl v dětském věku vystaven. Tato zátěž nemusí dosahovat medicínsky diagnostické intenzity, nicméně může nezletilému poškozenému znesnadňovat život. To platí o to více, kdy jde o malého chlapce daleko před započatím partnerského života. Ze znaleckého posudku na nezletilého je patrné, že u něho přetrvávají nepříjemné pocity spjaté se sexuálním zneužitím, bitím a zavírám ze strany obžalovaného. Obžalovaný zneužil závislosti nezletilého poškozeného na své osobě, kdy v rodině poškozeného působil de facto jako náhradní otec. Nezletilý se následně musel kromě samotné újmy podrobovat výslechu. Sám žádným způsobem nepřispěl k jednání obžalovaného. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný je podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinen zaplatit poškozenému nezl. ██████████, narozenému ██████████, bytem ██████████, ██████████, zastoupenému zmocněncem Mgr. Martinem Cyprisem, advokátem se sídlem Lannova třída 16/13, České Budějovice, nemajetkovou újmu ve výši ██████████ Kč. V daném případě souhlasil soud s argumentací zmocněnce nezletilého poškozeného, kdy při uznání obžalovaného na vinu předmětným jednáním popsaným ve výroku rozsudku, je nutné shledávat zásadní skutečnost, že obžalovaný se předmětného jednání dopustil za situace, kdy se podílel jako přítel jeho matky na jeho výchově, nezletilý mu byl svěřen a on svým jednáním zneužil jeho důvěru, kterou nezletilý v jeho osobě měl. Jednání obžalovaného se vůči poškozenému dopustil více skutky a z tohoto pohledu lze v jeho případě spatřovat i dlouhodobost jednání, kdy byla porušena práva nezletilého specifikovaná výše soudem i zmocněncem. Jednání obžalovaného bylo úmyslné a dopustil se ho vůči nezletilému v jeho raném věku, od ██████ do ██████ let. Nezletilý musel strpět nejenom jednání obžalovaného, ale byl nucen se následně podrobit dlouhému výslechu na policii, strpět vyšetření znalce, dochází do psychologické poradny a zároveň mu bylo vše oživováno i při dalším výslechu u soudu. Je nepochybné, že nezletilému musí být přiznána nemajetková újma. Na druhou stranu je zde otázka její výše. Zmocněncem nezletilého je navrhována výše při její horní hranici, kdy dle soudu je ale nutné hodnotit i následky, které na nezletilém jednání zanechalo a odlišit je od případů stejného nebo obdobného charakteru. Za této situace je však nutné říci, že jednání

obžalovaného naštěstí nezanechalo na nezletilém následky spojené například s posttraumatickou stresovou poruchou. Nezletilý nemusí v časté frekvenci vyhledávat pomoc psychiatra či psychologa a jeho osobní život není zasažen až do takové míry, že by mu to znemožňovalo například po dlouhodobější dobu návštěvu školy, trávení volného času v kolektivu, byť tyto okolnosti se u něho krátkodobě objevovaly. Z dokazování vyplynulo, že se nezletilý dokázal, byť s krátkodobým, pobytem obžalovaného v domácnosti, čemuž byl bohužel vystaven ze strany své matky a obžalovaného na základě jejich vzájemné dohody. Za této situace soud dospěl k závěru, že výše nemajetkové újmy ve výši [REDAKCE] Kč v případě nezletilého poškozeného odpovídá předmětné situaci, která zde nastala. Pokud byla požadována částka vyšší, byl podle § 229 odst. 2 tr. řádu poškozený nezl. [REDAKCE], narozený [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], zastoupený zmocněncem Mgr. Martinem Cyprisem, advokátem se sídlem Lannova třída 16/13, České Budějovice, odkázán se zbytkem nároku na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, které musí být podáno do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, a to ke Krajskému soudu v Hradci Králové, když o případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Práva odvolání se nemůže domáhat ten, kdo se tohoto oprávnění výslovně vzdal.

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost, kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, obžalovaného a jeho obhájce, poškozeného a jeho zmocněnce a zúčastněné osoby a jejího zmocněnce náležitosti obsahu odvolání uvedené v ust. § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve je předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě pěti dnů s upozorněním, že jinak bude jejich odvolání odmítnuto.

Hradec Králové 13. 07. 2020

JUDr. Luboš Sovák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].